EXAMENE

Primul dintre cele trei examene la care vor fi supuse gimnastele noastre fruntașe în perioada imediat următoare se apropie cu pași mari. Simbătă și duminică, la Sofia, echipa noastră va avea ca adversară selecționata bulgară. În vederea acestei întîlniri, ca și a celor din Olanda și R.F. a Germaniei, gimnastele din lotul nostru s-au antrenat zi de zi în ultimele două săptămîni dorind mult ca la aceste importante examene internaționale să aibă o bună comportare, să argumenteze faptic intenția de a participa la Jocurile Olimpice din Mexic.

Antrenorul Nicolae Covaci intenționează ca la Sofia să alinieze o echipă alcătuită din următoarele gimnaste: **Rodica Apăteanu, campioana țării, Elena Ceampelea, Lucia Chiriță, Rozalia Filipescu, Alina Goreac și Olga Ștefan.**

● La un examen se prezintă, în această săptămînă, și cei mai tineri gimnaști ai țării, copiii. Începînd de joi și pînă duminică, la Timișoara, este programată finala campionatului republican de copii (cat. a IV-a și a III-a). Băieții se întrec joi și vineri, iar fetele — simbătă și duminică.

Participă copii din Sibiu, Iași, Buzău, Lugoj, Cluj, București, Tîrgoviște, Reșița, Sf. Gheorghe, Hunedoara Giurgiu, Arad, Pitești, Timișoara, Craiova, Tg. Mureș, Bacău, Rădăuți, Constanța, Găești, Baia Mare, Ploiești.

● Meciul dintre reprezentativele masculine ale României și Bulgariei este programat la finele săptămînii viitoare (29—30), la Arad.

În foto: *Alina Goreac*

OPINII PE MARGINEA PROIECTULUI VIITORULUI REGULAMENT DE TRANSFERĂRI

ANTON AMAN (**vicepreședinte al clubului Dinamo București și președintele secției de fotbal**): „Viitorul regulament de transferări va trebui, după opinia mea, să contribuie la îmbunătățirea activității fotbalistice în general și să ajute, cu precădere, întărirea sectorului ei de performanță. Norme de reglementare a transferării jucătorilor au existat și pînă acum, dar ele au fost interpretate mereu în mod arbitrar, abuziv, de către federație, sau de către alte organe. Pe viitor, este necesar un regulament fără breșe cu putere de lege, pe care nimeni să nu-l mai poată ignora. În lumina preocupărilor partidului pentru întărirea legalității în toate domeniile vieții noastre sociale, credem că acest suflu va pătrunde și în activitatea fotbalistică, în mentalitatea tuturor forurilor contingente cu activitatea sportivă. În acest sens, este necesar ca părerile personale, simpatiile sau antipatiile să nu mai poată acționa în afara normelor de transferare ce vor fi adoptate, să nu mai poată înlocui legea.

Viitorul regulament de transferări trebuie să apere drepturile cluburilor (asociațiilor), dar să nu mai minimalizeze nici pe cele ale jucătorilor. Concepțiile noastre despre om și despre viață nu se pot armoniza cu ideea de a obliga un jucător să activeze pe tot timpul carierei lui sportive la aceeași echipă. Fotbalistul este un cetățean ca oricare altul, cu drepturi rezultînd chiar din Constituția țării și acestea trebuie să-i fie respectate ca și voința de a-și organiza viața sportivă după cum crede de cuviință, dreptul de opțiune (de alegere a echipei în care vrea să joace o anumită perioadă) etc. Nu sînt adeptul mentalității „păsărilor călătoare" și tocmai de aceea propun ca fotbaliștii să se poată legitima pe o perioadă cuprinsă între doi și patru ani. Dacă la expirarea termenului, jucătorul nu vrea să-și mai prelungească legitimarea, să poată opta pentru un alt club, fără nici o dezlegare. Acest principiu ar avea numai urmări favorabile. Și clubul și fotbaliștii vor fi interesați să chibzuiască asupra îndeplinirii întocmai a drepturilor și obligațiilor reciproce. Conducătorii și antrenorii vor fi preveniți și-și vor lua din vreme măsuri pentru întregirea lotului. Se va înțelege necesitatea unei activități multilaterale, plină de tact pedagogic și de pricepere profesională pentru cultivarea unui atașament real față de club. Un singur amendament: în cazul jucătorilor crescuți efectiv de către un anumit club (promovați din juniorii proprii), o perioadă de minimum patru ani, unitatea în cauză să aibă, o singură dată, dreptul de reținție, pe o perioadă de 1—2 ani. Repet, doar în cazul acestora.

Jucătorii ce vor să se înscrie la facultate au datoria să anunțe clubul din vreme și să pretindă a fi legitimați, pînă la termenul hotărît pentru plecarea la studii. Cei ce nu vor da dovadă de acest elementar simț de prevedere și se decid peste noapte, ar trebui să nu primească drept de joc, pînă la expirarea obligațiilor anterioare. După absolvire fotbaliștii ar putea redobîndi deplina libertate de a juca acolo unde vor, sau dacă fac parte din categoria celor crescuți efectiv de către un club, pot fi obligați să se întoarcă pentru un an, doi, la echipa unde s-au format.

fotbal

În cazul jucătorilor chemați să-și îndeplinească serviciul militar opinez să poată fi legitimați strict pe această perioadă la echipele militare. La sfîrșitul etapei la care ne referim, fotbalistul să aibă drept de legitimare oriunde, sau să se înapoieze la vechea lui echipă, dacă a fost efectiv produsul acesteia.

O chestiune spinoasă este aceea a transferării jucătorilor de jos în sus. Ca principiu, talentele trebuie promovate (în tot cursul anului cînd există înțelegere între cele două echipe și numai în perioada de transferări dacă lipsește acordul echipei de categorie inferioară). Problema are însă și un caracter acut. Fotbalul nostru trece printr-o perioadă grea. Au apărut și dificultăți noi prin creșterea numărului de echipe în divizia A și prin înființarea campionatului de tineret-rezerve. În sectorul de performanță, nevoia de jucători s-a dublat. Fotbaliști capabili să se apropie de exigențele primei divizii sînt puțini și răspîndiți. Pentru interesele majore ale fotbalului nostru este nevoie de înțelegere, de sacrificiu, de o acțiune eroică—dacă vreți — acum, o singură dată și pentru ultima oară. Efectele favorabile ale viitorului regulament de transferări (dacă proiectul va fi ameliorat) vor apare mai tîrziu. Sarcinile prezentului nu vor putea fi, însă, îndeplinite decît prin aprobarea unei perioade excepționale de transferări, creîndu-se fiecărei echipe din A posibilitatea de a transfera 3—5 jucători de jos în sus, fără clauza acordului. Acțiune într-adevăr dureroasă pentru unele echipe, dar corespunzătoare intereselor generale și imediate ale fotbalului nostru. Desigur, echipele ce vor pierde jucători vor putea transfera, în virtutea aceluiași principiu, un număr egal de fotbaliști din categoriile inferioare. Avem nevoie de cel puțin 4—5 cluburi puternice pentru îmbunătățirea performanțelor internaționale ale fotbalului românesc și la această acțiune trebuie să contribuie toată mișcarea fotbalistică, începînd cu federația și terminînd cu cea mai mică unitate sportivă."

P.S. LA TURNEUL FINAL AL C.E. (I)

„Il calcio" a apărut la... a doua finală

Spectaculoasă, dramatică chiar — această a treia ediție a turneului final în competiția inițiată de francezul Henry Delaunay; prin tot ceea ce s-a petrecut în intervalul 5—10 iunie la Neapole, Florența și Roma, atît pe planul jocului propriu-zis cît mai ales în afara lui.

Reamintim faptele de esență, în ordinea lor cronologică: mai întîi a fost calificarea Italiei prin grația sorților, apoi înfrîngerea campionilor mondiali de către minorii lui Mitici, dubla finală desfășurată pe „Centomilia", și, în sfîrșit, „fabuloasa noapte romană", începută seara la stadion și încheiată în zori sub zidurile cetății eterne.

„A fost — scria, a doua zi după meci, „Corriere dello Sport" — o sărbătoare populară care de 30 de ani lipsea fotbalului nostru și folclorului nostru".

A fost — adăugăm noi — explozia bucuriei imense a celebrilor tifosi, după foarte mulți ani de insatisfacții care răniseră și umiliseră chiar (vezi înfrîngerea de la Middlesbrough, în fața miraculoasei formații coreene) orgoliul lui „il calcio"...

A doua zi însă, focul de artificii s-a stins, de asemenea și ecoul petardelor. Exuberanții tifosi se retrăseseră la casele lor.

Ce rămăsese? Doar adevărul... adevărat, reflectat și în presa de specialitate, care, trecînd la analiza lucidă a lucrurilor, aprecia just că Squadra Azzurra a cucerit foarte greu și după multe peripeții trofeul cu care este dotată întrecerea.

„Totul ne-a fost favorabil — ne spunea un confrate italian, în seara victoriei. Începînd cu moneda franceză, aruncată între Facchetti și Sesternev, și continuînd cu tradiționala amabilitate față de gazde a domnului Dienst". A arbitrului elvețian Gottfried Dienst, a cărui apariție subită (în locul maghiarului Zsolt) la conducerea ostilităților în prima partidă Italia — Iugoslavia a fost privită pe bună dreptate cu suspiciune. Mai ales că în cercuri restrînse se și vorbea de bunele relații de amiciție, existente între arbitrul elvețian (același care condusese mult comentata finală Anglia — R.F. a Germaniei, în '66 pe Wembley) și domnul Artemio Franchi, președintele federației de fotbal italiene și proaspăt ales vicepreședinte al U.E.F.A.

Și, la prima ocazie care i s-a oferit — faultul clar în careu comis de Ferrini, în min. 25, asupra lui Pavlovic — Gottfried Dienst s-a grăbit să alimenteze suspiciunile, refuzînd să acorde penaltiul.

Ce a însemnat pentru rezultatul final această „scăpare" a lui Dienst o spune clar **Antonio Ghirelli**, directorul ziarului Corriere dello Sport, în comentariul său asupra partidei: „...Referindu-ne la joc, slavii ne-au surclasat de la început pînă la sfîrșit, și fără complicitatea arbitrului Dienst — care a sărit peste un fault în careu comis de Ferrini — între noi și ai lor ar fi fost o diferență de nerefăcut".

Dar, lucru știut, cu 9 minute înainte de final, Domenghini a restabilit echilibrul pe tabela de marcaj (mingea expediată puternic, de la aproximativ 25 m, a găsit o mică spărtură în zid) și finala a trebuit să fie repetată. Decisese aceasta un simplu șut, la o simplă lovitură liberă, executată din afara careului. Un șut — norocos poate, dar care, o dată transformat, ne-a permis după două zile să-l vedem pe „il calcio" mult mai aproape de valoarea lui. N-a fost vorba numai de acel plus de prospețime adusă în joc de cei cinci introduși în formație, ci și de o mai bună alegere a individualităților, de o mai rațională repartizare a forțelor în teren.

Într-adevăr, în cadrul sistemului defensiv, **Salvadore** ni s-a părut mult mai sigur pe el decît fusese **Castano**; la mijlocul terenului, **Rosato** și **De Sisti** au dirijat mai clar decît o făcuseră **Lodetti** și **Juliano**; în față, **Mazzola** (care pornea totdeauna din linia a doua), **Anastasi** și **Riva** au manevrat cu o bună orientare și ÎN MARE VITEZĂ, descumpănind, la fiecare contraatac, apărarea adversă.

Iugoslavii (cu un singur jucător nou în teren, **Hosic** în locul lui **Petkovic**) au resimțit din plin duritatea partidelor cu Anglia și Italia (prima finală)? Golul lui Riva, înscris în condiții neregulamentare (ofsaid, 2 metri), a tăiat și mai mult din elanul tinerilor băieți ai lui Mitici? Posibil. Cert este că, atît înainte de gol (min. 12), cît și după aceea Italia a prestat un joc de înalt nivel tehnico-tactic, interpretînd ÎN STIL PROPRIU partitura fotbalului MODERN: atacuri și contraatacuri rapide, avînd la bază EXECUȚII TEHNICE EFECTUATE ÎN MARE VITEZĂ.

Abia în această a doua finală ne-a fost dat să vedem în jocul Squadrei Azzurra „maniera italiană" atît de deosebită de stilul și concepția celorlalte echipe participante la turneul final, pe care le vom analiza însă în numerele noastre viitoare.

G. NICOLAESCU

Înconjurat de tifosi și de... polițiști, Facchetti, căpitanul Squadrei Azzurra, arată trofeul mulțimii electrizate. Sus, pe fundal, pe tabela electrică a apărut scris numele echipei cîștigătoare: ITALIA

Caiacul amiral

Cu Aurel VERNESCU, pe drumurile performanței...

Ce repede trece timpul! Parcă mai ieri apele Snagovului clocoteau, răscolite de mișca sutelor de padele și pagaie și, acum, iată-ne în pragul campionatelor mondiale de la Grünau, cunoscuta bază de sporturi nautice de lîngă Berlin. Ce-a fost, a fost. Nimeni nu mai vorbește de titlurile și medaliile cucerite cu o vară înainte, ci de cele pe care echipa României trebuie să le cîștige pe lacul Bertha.

Avionul zboară la mare înălțime. Sub aripile păsării de oțel — nesfîrșita întindere albă a norilor, peisaj încîntător, dar destul de monoton. Poate, de aceea fiecare din pasageri își găsește ceva de făcut. Aurel Vernescu răsfoiește calm o revistă. Indiscrete, privirile reporterului îl urmăresc insistent. Vernescu nu mai e de mult puștiul teribil al Snagovului. Are 28 de ani și după cum am aflat din însemnările trecute și-a întemeiat o familie, are un copil...

★

Multiplul campion mondial și european a devenit un nume rostit cu respect și prețuire în sportul mondial. Acum e „cap de afiș" printre vedetele pe care le așteaptă Grünau-ul. La ce se gîndește oare vedeta? Mărturisește emoția dinaintea startului. De la Jajce au trecut trei ani. Nu e, oare, prea mult? E bine să gîndești așa. Asta îndîrjește. Are însă încredere în brațele lui și ale colegilor, chiar ale celor tineri.

La urma-urmei, echipa României plecase spre Grünau cu optimismul generat de cele 41 de victorii repurtate în marile regate internaționale ale sezonului, pe pistele de apă din Stockholm, Praga, Enns, Bydgoszcz, Essen, Praga și Copenhaga.

În sfîrșit, să mai vedem..

★

Ziarul „Deutsches Sport-Echo" scrie că înscrierea lui Vernescu în patru din cele 16 probe este prima senzație a campionatelor mondiale. De fapt, un act de curaj. Și o poliță în alb semnată pregătirii pentru această competiție la care își anunțaseră prezența sportivi din 25 de țări ale lumii.

Grünau. E o vreme splendidă. Meteorologii au greșit cu mai mult de zece grade prognoza ultimei zile dinaintea mondialelor, dar nimeni nu s-a supărat. Scăldat de soare, lacul — cu sutele de balize colorate — pare coperta unei cărți de basme. Totul invită la o repetiție. Și deodată imaginea liniștită a lacului se tulbură se agită într-un ritm care crește necontenit, transmițînd o anticipație a fermecătoarelor întreceri ale caiacelor și canoelor.

Pe mal, după antrenament, sute de colecționari — oamenii aceia pesionați, de vîrste atît de diferite și totuși atît de apropiați — îl asaltează, printre alții, pe Aurel Vernescu. Se oprește de fiecare dată. Cu un zîmbet copilăresc care amintește prietenilor anii începutului. Și fiecare pleacă mulțumit. Un singur lucru nu se poate obține de la campionul român: pronosticuri. Gazetarii îi apreciază modestia, dar nu par convinși că Vernescu nu știe cu siguranță măcar doi-trei... viitori campioni ai lumii. Oricum, el ar putea să figureze pe o astfel de listă.

★

Gata cu pronosticurile. Au început mondialele — ediția a VII-a și acum se vor lămuri toate lucrurile.

Ca întotdeauna, Aurel Vernescu e chemat printre primii pe scena de la Grünau. Debutul are loc fără nici o emoție pentru suporteri. Cîștigă seria probei de caiac simplu 500 m, depășindu-i, fără să forțeze prea mult, pe excelenții Matveev, Günter, Jonke și Csiszmadia. Cînd se încheie toate preliminariile acestei probe, suedezul Rolf Petersson se interesează de timpul realizat de Vernescu. I se răspunde: 1:49,5 — cel mai bun dintre toți concurenții. Formidabil! Deci, nici acum nu e rost de luat revanșa.

★

Vernescu trăiește o mare bucurie. Doi dintre tinerii lui colegi, Petre Maxim și Aurel Simionov, debutanți la campionatele mondiale, sportivi pe care aproape nimeni nu-i cunoștea, porniseră în cursa canoelor de fond fără să le pese de faima adversarilor și cîștigaseră — autoritar — prima medalie de aur pentru echipa României.

Dar, acum se apropie finala viteziștilor. Va mai realiza timpul din serie?

S-a dat startul. Încearcă să se desprindă de adversari încă de la începutul cursei. Dar, nu merge. Matveev și Csizsmadia au rămas, ce e drept, puțin în urmă, dar Hansen, Hoekstra și Petersson se țin scai de el și la 250 m cele patru caiace sînt pe aceeași linie. Contrar tuturor așteptărilor, olandezul Hoekstra părea cel mai decis să atace. Nici el, nici campionii olimpici de la Roma și Tokio nu prevăzuseră însă finișul lui Vernescu. Toată rezerva de forță a explodat și într-o singură secundă caiacul lui Vernescu pornise singur, în față, spre balizele de la sosire. Timpul din serie „căzuse". Cronometrele arătau 1:48,93.

Peste cîteva minute, Aurel Vernescu urca podiumul campionilor lumii. Ai văzut că n-a trecut prea mult timp de la triumful de pe Blisko Jezero și că forța brațelor a rămas aceeași?

★

La masa presei se lecturează tabelul finaliștilor la caiac dublu 500 m. Printre cei calificați — Aurel Vernescu și Atanasie Sciotnic. Sînt în centrul comentariilor. Unul din confrați remarcă, și promite să scrie un amplu reportaj, valoarea acestui cuplu format din studentul bucureștean și pescarul din Deltă. Altul e de părere că, păstrîndu-și titlul la simplu, Vernescu și-a făcut datoria și are toate motivele să fie mulțumit. Cîți sportivi n-ar da mult să poată spune că sînt primii în lume! Cei mai numeroși sînt de părere că la dublu alții vor fi cîștigătorii. Pentru că Vernescu nu e o masină. Ce naiba, n-au trecut decît 40 de minute de cînd a cîștigat o finală care l-a solicitat la maximum.

Cine știe...

★

Ce bine e să nu faci pronosticuri. Da. E adevărat că nu trecuse decît ceva mai mult de o jumătate de oră de cînd Hansen se trezise că a rămas cu o secundă în urma inegalabilului sprinter al Snagovului. Și ce dacă! Marii campioni au ceva care-i deosebește de ceilalți performeri.

Cele două padele și-au sincronizat, din start, mișcările, imprimînd cursei un ritm fantastic. Spectatorii au înțeles repede că Vernescu și Sciotnic porniseră în cursă nu pentru un loc oarecare ci pentru cucerirea titlului suprem. Cupluri redutabile: Zander—Bucker (R. F. a Germaniei); Obrațov—Kariukin (U.R.S.S.); Szente—Meszaros (Ungaria); Geurts—Hoekstra (Olanda); Seibt—Riedrich (R.D. Germană) fac eforturi disperate pentru a-i ajunge pe sportivii români. Zadarnic. În 40 de minute, Aurel Vernescu cîștigase două titluri mondiale.

A doua zi, pe o ploaie deasă, Vernescu ia startul în alte două finale. Cîștigă încă o medalie de argint la caiac dublu 1000 m — și una de bronz la ștafetă. Bilanțul general al echipei: cinci titluri, un loc II și un loc III.

Ce ți-e și cu sportivii! Abia se încheiaseră campionatele mondiale de la Grünau și, în avionul care ne purta spre București, Aurel Vernescu spunea: „Să vedem ce-o mai fi la anul, la europene".

Între timp, un intermezzo preolimpic. Aurel Vernescu concurează pe lacul mexican Xochimilco, în cinci probe și le cîștigă pe toate! Să fie într-un ceas bun!

Dan GARLEȘTEANU

(Va urma)

Caiacul amiral trece, din nou, primul balizele de la sosire — Foto: P. ROMOȘAN

CORIGENȚĂ LA CAPITOLUL SPORTIVITĂȚII

Mai sînt cîteva zile pînă la barajul care va desemna tandemul echipelor ce vor primi girul de a activa în elita fotbalului nostru în campionatul viitor. Una dintre formațiile ce vor lua drumul Timișoarei, pentru a-și apăra locul sub soarele fotbalului nostru, este Steagul roșu Brașov. Zbuciumate trebuie să fie, la poalele Timpei, zilele dinaintea acestui test hotărîtor... Și sîntem convinși că brașovenii își pregătesc cu seriozitate evoluțiile de pe malurile Begăi. Dar nu despre pregătiri este vorba în prezentele rînduri, ci despre altceva... Despre lipsa de fair-play a Steagului roșu, sau, dacă vreți, despre încălcarea legii, de altfel acceptată de întreaga lume civilizată, a cuvîntului dat. Dar să lăsăm faptele să vorbească. Ceahlăul P. Neamț, la sfîrșit de sezon competițional, hotărăște pentru simbătă 15 iunie organizarea unei reuniuni sportive, incluzînd într-un program atrăgător — meci între actorii Teatrului tineretului și foști jucători ai Ceahlăului, gală de box etc. — un „cap de afiș": partida amicală de fotbal Ceahlăul — Steagul roșu Brașov. În consecință, se adresează clubului brașovean și Steagul roșu confirmă participarea la meci, printr-o telegramă expediată miercuri 12 iunie. Bucuroși nevoie mare, organizatorii trec la vînzarea biletelor, a căror cifră se ridică la vreo 10 000. Afișele împînzeau orașul, biletele se vînduseră. Numai meciul trebuia să înceapă. Dar — lovitură de teatru! — vineri, spre seară, un telefon din Brașov îi anunță pe conducătorii clubului Ceahlăul că stegarii nu vor participa la jocul contractat și confirmat din cauza... pregătirilor pentru baraj! Și, de data aceasta, brașovenii s-au ținut de cuvînt. În cele din urmă, gazdele au solicitat, în dimineața meciului, pe vecinii de la Politehnica Iași, care au găsit timpul necesar pentru a juca la Piatra Neamț. Acum ne întrebăm: nu știau brașovenii încă de miercuri, cînd au întărit înțelegerea inițială printr-o telegramă, că urmează să joace la baraj? Nu conta în nici un fel pentru ei respectul datorat organizatorilor și, în ultimă instanță, miilor de spectatori din Piatra Neamț? Ne gîndim că Politehnica Iași, acum echipă divizionară, a răspuns cu amabilitate unei rugăminți. Steagul roșu, pentru a redeveni echipă de A, trebuie să susțină un examen dificil, cel al punctelor de pe stadioanele Timișoarei

Din păcate, la examenul politeții și al sportivității brașovenii s-au dovedit încă nepregătiți... (Ov. I.).

JOI — SEMIFINALELE CAMPIONATULUI REPUBLICAN DE JUNIORI

Duminică, în patru orașe, s-au disputat sferturile de finală ale campionatului republican de juniori. Iată rezultatele înregistrate: F. C. Argeș — Steaua Ghencea 4—2 — în urma executării loviturilor de la 11 m (la Cîmpina), Minerul Baia Mare — Lemnarul Odorhei 4—2 (la Cluj), Dinamo București — Steaua „23 August" 2—0 (la București) și U.T.A. — C.S.M. Reșița 1—0 (la Timișoara).

Luni dimineață, la sediul Federației române de fotbal, a avut loc tragerea la sorți a semifinalelor, stabilindu-se următoarele meciuri: F. C. Argeș — U.T.A. și Dinamo București — Minerul Baia Mare. Ambele partide se vor disputa joi, 20 iunie, la Sibiu, în cuplaj. Primul joc, Dinamo-Minerul, va începe la ora 16.

Totodată s-a stabilit ca finala campionatului republican de juniori să aibă loc la Timișoara în ziua de 23 iunie a.c.

PRONOSPORT • PRONOEXPRES • PRONOSPORT

CIȘTIGATORII CELOR 55 EXCURSII PE „COASTA DALMAȚIEI" ATRIBUITE LA TRAGEREA EXCEPȚIONALĂ LOTO DIN 4 IUNIE 1968

1. Popescu Gheorghe; 2. Stoica Alexandru; 3. Dumitrescu Ion; 4. Soroiu Gheorghe; 5. Niculescu Mihaela; 6. Purdel Nicolaie; 7. Marin Petre; 8. Stoenescu Maria; 9. Micu C. Vasile; 10. Ioniță Gh. Gheorghe; 11. Malrescu Paulina; 12. Perlman Jean (toți din București); 13. Leșanu Constantin — I.A.S. 30 Dec., județul Ilfov; 14. Tudorancea Paraschiv — Focșani; 15. Toth Ștefan — Timișoara; 16. Petrișor Gheorghe — Gearmata, județul Timiș; 17. Albani Constantin — T. Măgurele; 18. Mateoaea Toader — Suceava; 19. Birthelmer Carol — Cisnădie, județul Sibiu; 20. Burtică Nicolaie — Avrig, județul Sibiu; 21. Blaga Mihai — Satu Mare; 22. Piller Anton — Satu Mare; 23. Kovacs Gabor — Reșița; 24. Pițigoi Ion — Cîmpina; 25. Panait Antonia — Ceptura, județul Prahova; 26. Moracu Ion — Ploiești; 27. Vasilescu Mihai — Ploiești; 28. Biță Ion — Devesel, județul Olt; 29. Gergely Mikloș — Sovata, județul Mureș; 30. Pop Dumitru — Baia Mare.

(continuare în numărul următor)

● Tragerea Pronoexpres de astăzi va avea loc la București în strada Doamnei nr. 2, la ora 19,30. **Tragerea va fi radiodifuzată.**

PRONOEXPRES

premiile concursului nr. 24 din 12 iunie 1968

EXTRAGEREA I: categoria a II-a: 8,5 x 6.683 lei; cat. a III-a: 58,5 x 1.045 lei; cat. a IV-a: 374 x 210 lei; cat. a V-a: 971 x 81 lei; cat. a VI-a: 4.792 x 22 lei.

EXTRAGEREA a II-a: cat. a II-a: 3,5x12.318 lei; cat. a III-a: 21,5 x 2.159 lei; cat. a IV-a: 183x326 lei; cat. a V-a: 566 x 105 lei; cat. a VI-a: 3,045 x 27 lei.

Premiile excepționale în valoare de 52.440 lei și 39.797 lei, **se vor trage la sorți.**